

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

A Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) Hírlevele

2008. december

Az alkalmas idők nem térnek vissza

„amíg tart a ma...” (Zsidók 3, 13)

Egy év végén és egy új év kezdetén vagyunk. Az elmúlt év alkalmi lassan lezárulnak. De előttünk egy új lehetőség és dönthetünk úgy, hogy jól akarjuk azt kihasználni. Ha nem ezt tesszük, újra elszalaszthatjuk az alkalmat és még a mulasztás vétkének rossz lelkiismerete is vádolni fog. Megtehettünk volna, de végül nem tettük meg. - Napjaink ajándékok Istentől, melyekben megoszthatjuk szeretetét mindazokkal, akikkel utunkon találkozunk. Lehetőség, egyben felelősség, hisz számot kell adnunk minden percről.

Akkor tudunk hűségesen szolgálni Neki és embertársainknak, ha az erőt, szeretetet és a bölcsességet Isten Lelkének teljességéből vesszük. (II. Tim. 1,7)

Nehéz időket élünk, bizalmatlanság, aggodalom, félelem, szorongat bennünket. A lelki – testi – szellemi erózió a társadalom minden szegletét áthatja. Éppen ezért nagy a felelősségünk családjainkban, gyülekezeteinkben és társadalmi létünk minden területén, számot adni a bennünk levő reménységről. Nehemiásként kell dolgoznunk a falakon, védve azt a mindenkori Szanballatok ellenében. Mindenki a maga helyén épít, egyik kezével munkálkodva, másikban a fegyvert tartva. (Neh. 4,17)

Imádkozunk, tervezünk, munkálkodunk.

Munkánkban az imádságot kell említenünk az első helyen. Az év elején az Aliansz Imahéten (január 6 – 13.), majd a Finnugor Imanapon (február 16.) jöttünk össze és havonta találkozunk a lelkes-lelki munkás imakörben, ahol Budapest ébredéséért, országunkért, nemzetünkért állunk az Úr előtt. Mindezeket szeretnénk a következő évben is hasonlóan tenni. Az Aliansz imahét programját ebben a füzetben tárjuk testvéreink elé. De kérjük ne tegyék félre évközben ezt a füzetet, hanem imádkozzanak velünk az előttünk álló programokért és ha tehetik vegyenek részt abban. A további információért kérjük,

forduljanak hozzánk vagy keressék a megadott elérhetőségek valamelyikét!

Májusban, évi rendes közgyűlésünkön egy tágabb körben találkoztunk. Már most szeretnénk testvéreink figyelmét felhívni a 2009 májusában összehívandó közgyűlésre. Erre az alkalomra minden „aliansz-lelkületű” testvérünket szeretettel várjuk. Ennek helyszínét és pontos időpontját több helyen is közzé tesszük majd, de személyesen is értesítjük tagjainkat, és mindazokat, akik ezt kéri tőlünk és megadják elérhetőségüket! Évközben többször találkozik a választmány és az elnökség a feladatok megbeszélésére. Színes és nagy karolású munka folyik a hálózati munkacsoportokban és a hálózati megbeszéléseken.

Az események közül külön ki szeretnénk emelni családi hálózatunk „Házasság Hete” elnevezésű rendezvénysorozatát mely a házasságot, mint Istentől kapott alapvető közösséget vall meg, egy férfi és egy nő Istentől megáldott kapcsolatát, szemben a korszellem áramlataival. Erre ebben az évben, 2008. februárjában, első ízben került sor Magyarországon, nagyon jó visszhanggal. Jövőre (2009. február 8 – 14.) még erőteljesebb, bátorítóbb kampányt szeretnénk folytatni a biblikus házassági modell megismertetése, megkedveltetése érdekében.

Természetesen azokról sem szeretnénk megfeledkezni, akik valahol kudarcot szenvedtek ezen a téren. A válásból felépülni, gyógyulni kívánók számára szerveztünk tábort ezen a nyáron is (Mór, 2008. július 9 – 13.), és szeptembertől tartunk hetente számukra kicsoportos foglalkozásokat is. Jövő nyári táborunkkal és a heti alkalmakhoz való csatlakozással kapcsolatban is szeretettel várjuk a megkereséseket.

Talán legismertebb alkalmunkká nőtte ki magát nemzetközi evangéliumi találkozónk, a Balaton-NET és a Misszió Expó, (2008. augusztus 20 – 24.). 2009. augusztus végén újra várjuk testvéreinket Balatonszemesen, immár a harmadik Balaton-NET-en!

Nemzetközi kapcsolatainkat is igyekszünk ápolni, fejleszteni, hálásak vagyunk, hogy elnökünk idén is képviselhetett bennünket a Világ- Aliansz éves konferenciáján, melyre Thaiföldön került sor október 25 – 30. között. Ünnepp volt számunkra a Tel-Aviv-i Alei Gefen kórus koncertje, látogatása, melyre november 15-én, a Budapest

Józsefvárosi Református Egyházközség templomában került sor. Visszavárjuk őket jövőre is, remélve, hogy más városokba is sikerül eljutniuk műsorukkal.

Az előrelátható előttünk álló események:

	az esemény megnevezése	időpontja	helyszíne
1.	Aliansz imahét	január 4-11.	országos
2.	Nemzeti Házasság Hét	február 8-14.	országos
3.	Aliansz műhely (meghívásos)	február 16-17.	Piliscsaba
4.	ProChrist evangélizáció	március 30 - április 6.	országos
5.	Mission-NET	április 8 – 13.	Németország
6.	Közgyűlés	5. hó	Budapest
7.	Páratlan hét (egyedülállóknak)	6-7. hó	szervezés alatt
8.	Padlóról- talpra konf. (elv-nak)	6-7. hó	szervezés alatt
9.	Balaton –NET	8. hó	Balatonszemes
10.	Misszió Expó	8.hó	Balatonszemes
11.	Roma konferencia	nyár	szervezés alatt
12.	Sáfárság Konferenciák	tavaszi, őszi	országos
13.	Imaalkalmak	havonta	Bp. Szilágyi D. tér
14.	Külmissziós Imanap	szervezés alatt	szervezés alatt

Nem kívánunk „konferencia-keresztényekké” válni, csupán az események sodrában élni, szeretnénk a helyes arányok megtalálását. Egyszerűen és hűségesen akarunk sáfárkodni mindazokkal a kincsekkel, melyeket az Úr ránk bízott. Addig kell munkálkodnunk, amíg tart a világosság, mert eljő az éjszaka, amikor már senki nem munkálkodhat!

A nap, ami eltelt, már soha nem jön vissza. Minden napunk tehát egy-egy soha vissza nem térő alkalom arra, hogy építsük Isten országát. Munkálkodjunk tehát, míg tart a ma!

Szuhánszky T. Gábor

A MAGYAR EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG (ALIANSZ) RÖVID TÖRTÉNETE

Az Aliansz mozgalom – és a hozzá kapcsolódó, az év első hetében megtartott imahét – mint felekezetközi és nemzetközi testvéri egységtörekvés Angliából indult el a 19. század közepén. Az *Evangéliumi Világszövetség* 1846-ban alakult meg Londonban. Tagjai elsősorban az evangéliumi hitvalló egyházak és közösségek soraiból kerültek ki, akik azonosulni tudtak a reformáció sarkalatos igazságaival, nevezetesen: a Szentírás isteni ihletettségéről és tekintélyéről, az emberi természet romlottságáról, a Krisztusban történt megváltásáról, az egyedül hit által való megigazulásról szóló alapigazságaival.

Az évek multával egyre terebélyesedő, felekezeti határokon átívelő egységtörekvés Magyarországon is követőkre talált. Az Aliansz imamozgalom elindító hazánkban, a Lánchíd építéskor igen aktívan működő „*Skót Misszió*” volt. Missziótörténeti érdekesség, hogy ebbe a lelki közösségbe kapcsolódott be a szintén 1846-ban Hamburgból Pest-Budára visszaérkező első baptista hitvallású misszionárius *Rotmayer János* testvérünk is. Történelmi feljegyzések bizonyítják, hogy 1876 óta kezdetben szórványosan, majd egyre nagyobb létszámban gyűltek össze különböző felekezeti háttérű keresztyének közös imádságra. *Id. Viktor János* visszaemlékezéséből tudjuk, hogy: „*1880-tól kezdve állandóan növekvő imádkozó sereg találkozott a Hold utcai (Budapest) nagyteremben. Ott volt Szilassy Aladár és Szabó Aladár is. Ez utóbbiakban ébredt a gondolat, hogy meg kell indítani az imahét megtartását a Kálvin téri református egyházban is...*”

Az első világháború után 1925-ben újból megélénkültek az Aliansz kapcsolatok. Felekezetközi bizottság alakult, amely az Aliansz imahétet az esztendő első hetében ismét nyilvánosan meghirdeti és megszervezi. Az Aliansz mozgalomnak állandó jellemzője volt az is, hogy minden lehetséges módon (petíciókkal és a sajtó útján, sőt csendes felvonulásokkal is) síkra szállt a vallásszabadság védelmezése és kiterjesztése mellett.

1936-ban 90 éves a nemzetközi Aliansz mozgalom. Ebből az alkalomból az addig laza szerveződésű mozgalmat a Felsőerdősori Metodista Imaházban megtartott alakuló közgyűlésen „*Magyar Evangéliumi Szövetség*” néven egyesületté szervezik. Alapítói és első vezetői között olyan közismert személyek neve is szerepel, mint *dr. Ravasz László* református püspök, *dr. Raffai Sándor* evangélikus püspök, *dr. Kiss Ferenc* egyetemi orvosprofesszor, *Hecker Ádám* metodista elnök,

valamint *dr. Somogyi Imre* a baptisták elnöke, aki egyúttal a Aliansz első főtitkára is volt.

A felsorolt nevekből is látható, hogy kezdettől fogva milyen erős volt az Aliansz mozgalom „szabadegyházi”, más néven „evangéliumi protestáns” háttere, de megfelelő súllyal vettek részt benne a többi protestáns „történelmi egyházak” képviselői is. Az Aliansz 500 kötetből álló könyvtárat is létesített, melynek helye a Budapest-Wesselényi utcai Baptista Imaházban volt. Az Aliansz következetes harcot vívott a szabadegyházak, kisebb vallási közösségek elismertetéséért. Emiatt szükséges volt megfogalmazni a különbséget a bibliai alapon álló vallásfelekezet és a szekta fogalma között. A *szekta* megjelölést a következő érdekes módon fogalmazzák meg: „*Szekta az a tömörülés, amely az egyetemes, közönséges keresztyén anyaszentegyházból elkülöníti magát azzal, hogy a többi keresztyén felekezetet kárhózzá méltónak és menőknek tartja. Tehát az úgynevezett egyedül üdvözítő egyházak a szekták, míg azok az egyházak, amelyek a többi egyházakhoz tartozó hívőket testvéreikül elismerik, nem tekinthetők szektáknak.*”

Az igazsághoz az is tartozik, hogy a ma ismert Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) 60 évvel ezelőtt – kezdetben más név alatt –, valójában az Alianszból nőtt ki. A református és evangélikus egyházak kezdeményezésére 1943-ban létrejött új szervezet ugyanis, amelyhez a baptista és methodista egyházakon kívül más felekezetek is csatlakoztak a későbbiek folyamán, ettől kezdve testületileg próbálták egységtörekvésüket szervezettebb formában megélni. Az Aliansz viszont továbbra is igyekezett a különböző egyházakhoz tartozó hitvalló keresztyének önkéntes missziós társulása és imamozgalma maradni. Kezdetben a két szervezet szorosan együttműködött, később azonban történelmi és egyházpolitikai okok miatt a két testvérszervezet egymástól függetlenül folytatta tevékenységét.

1946-ban az Aliansz mozgalom 100 éves. A jubileumot a háború utáni súlyos körülmények ellenére Magyarországon is megünneplik az 1947-es Aliansz imahét ünnepélyes megnyitását, a budapesti Zeneakadémián. A Magyar Evangéliumi Szövetség elnöke ekkor *Bereczky Albert* püspök, főtitkára *Kádár Imre* volt. Az ötvenes évek totalitárius rendszerű állama az egyházi élet fokozatos elsorvasztása során a Magyar Evangéliumi Szövetséget is föloszlatta. Ebben az időszakban az évenkénti imahetek legális, és egyre inkább illegális megtartása általában csak az evangéliumi protestáns (kisebb) egyházakban és közösségekben folytatódott. Ebben az időszakban az Aliansz mozgalom képviselőit – 1989-ben történt feloszlataásáig – a Szabadegyházak Tanácsa látta el.

Később az ökumenikus mozgalom megindította az ökumenikus imahetet január harmadik hetében, melybe 1989-től a római katolikus egyház is bekapcsolódott.

A rendszerváltás után újból kísérlet történt az Aliansz mozgalom újraélesztése terén. A Fővárosi Bíróság 1991. augusztus 14-én kelt végzésével nyilvántartásába vette a társadalmi szervezetek között. Ez időtől *dr. Hecker Frigyes* és *Durst László* testvérek fáradoztak sokat a mozgalom lendületbehozásán. Az ő írásos visszaemlékezésükben – melyből sokat merítettem e cikk megírásához is – a következőt írják erről az időszakról: „*Az Evangéliumi Aliansz a rendszerváltás óta tulajdonképpen még mindig keresi a helyét, és szeretné betölteni azt a feladatot, amelyet az alapító Atyák tűztek ki maguk elé. A gyülekezetekben élő hívő fiatalok nagy része nem ismeri, de nem is ismerheti az Evangéliumi Aliansz mozgalom múltját, történetét, szellemi alapjait és célkitűzéseit. Az idősebb korosztályhoz tartozó testvérek száma pedig, akik az Aliansz gondolat hordozói és ismerői, egyre fogy. Vajon lesznek-e olyan fiatal testvérek, akik átveszik a stafétabotot, és az eredeti alapokon folytatják ezt a szolgálatot, Isten gyermekeinek a Krisztusban való egységéről szóló bizonyágtételt...?*”

A fent megfogalmazott kérdésre az elmúlt években egyértelmű választ nyerhettünk. Igen, van jövője az Evangéliumi Szövetség munkájának. A 2001-ben újjáalakult Aliansz elhatározta, hogy visszatér az 1936-os eredeti alapszabályhoz. Ennek előkészítése érdekében egy felekezetközi előkészítő munkabizottság jött össze rendszeresen a Magyarországi Baptista Egyház Missziói Székházában Budapesten azzal a céllal, hogy egy ma is használható, a misszió teljes spektrumát figyelembe vevő alapszabályt és munkaprogramot állítson össze. A 2001. május 25-én egybehívott választó közgyűlés ezt elfogadta, új vezetőséget választott és a kitűzött feladatok megvalósítását nagy lelkesedéssel megkezdte. Azóta a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) már nem csak az év első teljes hetében megtartott „Aliansz imahét” megszervezését vállalja föl, hanem számtalan új missziós kezdeményezéssel – evangelizációs hitébresztő és hiterősítő rendezvények sokaságával – gazdagította az elmúlt években is a hazai felekezetközi mozgalmat.

Az a reménységünk és imádságunk tárgya, hogy az Evangélium Szövetség (Aliansz) a jövőben még hatékonyabban töltse be alapvető célkitűzését, a felekezeti határokon átívelő ima- és tanúságtévközi szolgálatát, melynek alapja Krisztus főpapi imája: *Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem.*” (János 17:20-21)

Dr. Mészáros Kálmán

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint Te énbennem Atyám, és én tebened, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél el engem.”

(János ev. 17, 21)

Kedves Testvéreink!

Hit által...

*az Aliansz Imahét programja
2009. január 4–11.*

Amikor a 2009. évi, januári imaprogramunkat útra bocsátjuk, ismét meghajtjuk és megalázzuk magunkat az Úr Jézus kijelentésének minden értelmet maghaladó fenséges titka, és mégis kikerülhetetlen elvárása előtt. Az Atya és a Fiú közösségének mennyei-földi, egész teremtett világunkat betöltő csodájában születik meg a mi egymással való közösségünk is. A kijelentés szerint ez olyan koncentrált, lényegi része az Úr népe bizonyágtételének, hogy még a világ is ezen fog tájékozódni az Úr Jézus messiási jövetelére, küldetésére nézve.

Ha a mi testvéri kapcsolatainkban, közösségünkben Isten Lelke ilyen mérhetetlen titkot és bizonyágtételi felelősséget helyezett el, szabad-e ezt nekünk nagyságrendünk, történelmi jelenlétünk, elvégzett munkánk, megtett utunk szerint értékelnünk, és szabad-e evilági mérték szerint tájékozódunk, határokat vonunk egymás felé és között?

Bizonyára érezzük, hogy minden mozdulatunk – még a teológiai és történelmi igényességgel formálódók is-, melyekben elhomályosodik, elvész a fenti ige krisztusi üzenete, mélyen megsebzí az Úr szívét, és mélységesen megerőtleníti szolgálatunk és kapcsolataink legtitkosabb értelmét.

Alázzuk meg azért magunkat, könyörögjünk, adjunk hálát, és örvendezve magasztaljuk Őt a titokért, a bennünk, közöttünk Lelke által kimunkálható csodáért, a szeretetért, melyet nem utasításra, nem protokollból, nem emberi elvárások, és igazodások szerint kell gyakorolnunk, hanem keresztyén életünk legnagyobb ajándéka szerint élhetünk meg!

Kérjük el ezt a lelkületet az Úrtól, amikor majd advent és karácsony, az Ó év és az Új év sok- sok gyülekezeti alkalmán leszünk együtt szereteteinkkel, saját Istentől kapott közösségünkkel. Igen, éppen ebben az „otthoni” légkörben kell készülnünk azzal a nagyobb családdal való közös közösségre, melyről a fenti igénk szól, s mely hitünk és engedelmisségünk próbája is lesz

D. Szabó Dániel

Vasárnap, január 4.

Hit által – látjuk a láthatatlant Zsid 11,1–3 (1Kor 2,10–16)

Nem könnyű megmagyarázni, hogy miben áll a keresztyén hit. A fenti igehelyen egy világos és megfogható bibliai meghatározás kerül elénk. Ez a meghatározás azonban előre és visszafelé tekintve is nyitott. Hisz Izrael történetének hitbeli élményeire utal (2. vers), ahogyan az a fejezet további részeiben megmutatkozik. Így teszi lehetővé a következő generációk számára, számunkra is, a Teremtő felismerését. Ezzel eleve kizárja a félreértést: a hit nem azért válik szükségessé, mert valamit nem tudunk értelmünkkel felfogni, vagy mert valamilyen szívverítő illúzióra van szükségünk. „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”

A Biblia emberei hitükben olyan bizonyosságot éltek át, amit nem maguknak kellett kifejleszteniük. Isten ajándékozta meg őket azzal. Így mondja ezt kiegészítő textusunk az 1Kor 2-ben: „Isten Lelke munkálja ezt bennünk, és Ő maga közvetít minden hitbeli felismerést”. Az Ószövetség emberei számára Isten nem csupán a hit tárgya volt, hanem „hitük elkezdője és bevégezője” (Zsid 12,2). Ezáltal vált számukra magától értetődővé, hogy hittek benne, ill. még pontosabban: hittek Neki.

Ez a bizalmi kapcsolat teszi érthetővé, hogy Jézus Krisztus Atyja teremtője és egyben fenntartója is a mindenségnek. Innen kiindulva egészen másként látjuk a dolgokat: „lelkileg ítélünk meg mindent” (1Kor 2,14–15). Saját életünket és a bennünket körülvevő világot is úgy látjuk, mint ami Tőle jött és Hozzá tér vissza. Igen, a hit láthatóvá teszi azt, ami láthatatlan.

Imatémánk: a teológiai oktatás, kiképzés, az igehirdetés.

„Ehhez azonban még sokat kell olvasnom és tanulnom. Hol található valamilyen idevágó tanfolyamot?” – ezt kérdezte egy fiatalasszony, aki először jött el a templomba és a prédikáció annyira megszólította, hogy kíváncsivá vált.

Szomorú lenne, ha az ilyen kérdésekre nem tudnánk alkalmas ajánlással válaszolni.

Imádkozzunk:

Hálaadással minden bibliaiskoláért, a teológiai oktatásért, a keresztyén iskolákért, az Igéhez hű igehirdetőkért és szolgálatukért,

Könyörögjünk az Igéhez hű lelkészek, prédikátorok, vallástanárok tanulmányaiért, az oktató intézmények tanáraiért, a diákmissziókért (MEKDSz, KIE, Timóteus Társaság stb.)

a teológiai oktatásért és teológusképzésért felelős személyekért,

a Krisztushoz hívogató igehirdetésért, a megtérésre hívó üzenet erejéért.

ΑΩ

Az Evangéliumi Szövetség (Aliansz) olyan keret-lehetőség a közösség ápolására és a közös munkálkodásra, melyet mi, evangéliumi hitű keresztyének tölthetünk meg tartalommal.

Ha ezt tesszük, bátorítást, kapcsolatokat, támogatást és ismereteket nyerhetünk egymás hite által is a Háromságos Istentől arra, hogy megbízásunkat gyülekezeteinkben hatékonyabban, a társadalom felé erőteljesebben és bátorsággal merjük képviselni.

Így az evangélium ereje és öröme mindenki számára kézzelfogható lehet azáltal is, hogy látják: a Krisztus népéhez tartozók szeretik egymást.

Szuhánszky T. Gábor

Kedves Testvéreink!

Szeretnénk részesei lenni örömeitöknek! Kérjük, jelezzétek felénk, hogy hol, és milyen közösségek részvételével tartottatok Aliansz imahetet!

Hétfő, január 5.

Hit által – lehetünk kedvesek Isten előtt Zsid 11,4–6 (Róm 3,21–28)

Szokatlan, de nagyon beszédes bibliai alakok vannak előttünk. Káin és Ábel történetében megválaszolatlan kérdés marad, hogy miért fogadta el Isten Ábel áldozatát, Káinét pedig miért vetette el. Bármi is legyen az őstörténetek sugallata, a Zsidókhoz írt levél mélyebbre tekint. Ábel szívbeli magatartására utal, amikor azt mondja, hogy „hit által” cselekedett. Más szóval: a leghelyesebb áldozat is haszontalan, ha nincs benne a szívünk. Nem befolyásolhatjuk az Urat azzal, amit teszünk, de megnyithatjuk a szívünket a bizalom kapcsolata felé. „Ez által nyert Ábel bizonyítást arról, hogy ő igaz” és Énók arról, hogy „Isten szemében kedves”. Ha tehát azt tudakoljuk Énókkal együtt, hogy hogyan „járhatunk az Istennel” (1Móz 3,21–24), akkor ezt nyilván csak „hit által” tehetjük meg, vagyis azzal, hogy bizalommal vagyunk iránta. Énók bizalma annyira tetszett Istennek, hogy őt közvetlenül is magához vette.

A Jézussal való találkozások történeteiben is hasonlót láthatunk. Még mielőtt Pál a hitből való megigazulás tanítását kifejtette volna, Jézus ismét elismeri és dicséri a hozzá fordulókat hitét (Mt 8,10; 9,2; 15,18) és elszomorodik a körülötte lévők kishitúsége ill. hitetlensége miatt (Mt 6,30; 8,26; 13,58).

A Rómaiakhoz írt levél 3. része a reformáció számára forradalmi jelentőségű igehely volt. Ebben a részben Pál arról az igazságról beszél, mely „egyedül Krisztus által” adatik, „egyedül kegyelemből” azoknak, akik „egyedül hit által” keresik azt. Csak így lehetünk kedvesek Isten előtt, így állhatunk meg előtte, így élhetünk a kegyelem erejéből, így vállalhatunk felelősséget, így imádkozhatunk bizalommal, így adhatjuk tovább másoknak az élet üzenetét – és így juthatunk el végül az örökkévalóság elének kitűzött céljához.

Imatémánk: az imamozgalmak, a keresztyének egysége.

„Kár, hogy vége a közös evangélizációnak. Milyen szép volt, hogy együtt élhettük ezt át!” – mondta valaki az evangélizációs hét utolsó alkalma után.

De hisz nem kell, hogy ennek vége legyen! Miért ne maradhatnánk együtt, hogy városunkért, országunkért együtt imádkozzunk az esztendő folyamán is, például nemzeti ünnepeink idején?

Imádkozzunk:

Hálaadással a különböző imamozgalmakért,
imakezdeményezésekért, amelyek országunk
és a világ megtartásáért emelik fel szavukat Istenhez,
az aliansz mozgalom magyarországi munkájáért,
a különböző gyülekezetekben és imakörökben
imádkozókért,
az imádkozás előjogáért,
az imameghallgatásokért,
hogy az Úr Jézus közbenjár értünk az Atyánál.

Könyörögjünk, hogy még több hívő ember tekintse fő ügyének az
imádkozás szolgálatát,
az imádság Lelkének kiáradásáért országunkban és a
Krisztus gyülekezeteiben,
különösen a férfiakért, hogy imádságaikban felvállalják
a felelősséget embertársaikért, az országért
a városunkban élő hívő emberek közös imádságaiért,
együttműködésükért.

ΑΩ

*Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az
atyafiak!*

*Mint a drága olaj a fejen, a mely aláfol a szakállon, az Áron
szakállán; a mely lefoly köntöse prémjére;*

Mint a Hermon harmatja, a mely leszáll Sion hegyeire.

Csak oda küld áldást az Úr és életet örökké!

133. zsoltár

Kedd, január 6.

Hit által – bátran cselekszünk Zsid 11,18 (Luk 5,1–8)

Előttünk állnak az ismert „hithősök”: Noé a szárazföldön hatalmas hajót épít; Ábrahám elindul egy ismeretlen ország felé, egyedül Isten szavára építve, anélkül hogy bármi jele is volna a „lehetetlen” isteni utasítás beteljesedésének. Ehhez valóban bátorságra van szükség, amely abból a mélységes bizalomból fakad, hogy Isten szava abszolút megbízható. Emiatt váltak hitünk példaképeivé az Újszövetségben is (Róm 4).

Ez a hit mindenek előtt Istent dicsőíti, de személyes megtartásunkat is munkálja. Ebben az értelemben „jutalmazza” Isten hitünket. Péter csodálatos halfogása Lukács evangéliumának 5. részében bemutatja, hogy mit jelent Jézus szavára nekiindulni a lehetetlennek, és közben megtalálni életünk új elhívását.

Mielőtt önmagunkat a reménytelenül kishitűek közé besorolnánk, figyeljük meg Noé, Ábrahám és Péter szerepét. „Teljesítményük” nem abban állt, hogy nekifeszültek, hogy hit által nagy dolgokat vigyenek véghez. Tulajdonképpen semmit sem tettek addig, amíg Isten személyesen meg nem szólította őket azzal a feladattal, ami későbbi hírüket megalapozta. Az erre adott válasz volt a döntő. Van-e bátorságuk arra, hogy Isten küldetésére elinduljanak? Határozott, egyértelmű döntésük alapján váltak hitünk példaképeivé. Ez az a hit, amely meghallja Isten szavát és kész engedelmeskedni.

Nem voltak tehát „hitóriások”, hanem olyanok, akiket Isten elküldhetett a nekik szánt felhatalmazással. Nem kell azon erősködnünk, hogy hithősökké váljunk. Csak legyen nyitott, Isten felé figyelő fülünk, hogy megbízhatson bennünket a nekünk szánt feladattal, amit aztán bizalommal és jó szívvel megragadhatunk.

Imatémáink: a misszió és az evangélizáció ügye, különös tekintettel a ProCrist 2009. évi programjára.

„Gyerünk, kezdjünk el egyszer egy evangélizációs programot a piactéren!” – mondta egyik fiatal barátunk, megindultságtól remegő hangon és ragyogó szemekkel nézve ránk.

Rövid idővel ezelőtt jutott hitre, és lelkesedésének tüzevel szeretett volna tenni valamit. A többi fiatal azonban vonakodva hallgatta, és

inkább fékezni szeretnék volna. Miért vagyunk olyan tartózkodók és bátortalanok, amikor az evangélizációról van szó?

Imádkozzunk:

Hálaadással az evangélium hirdetésének nagy lehetőségeiért Európa-szerte, a rádióban elhangzó evangélizációkért, az evangélizációs mozgalmakért országunkban és Európában.

Könyörögjünk, hogy sokan meghallják az evangéliumot és hitre jussanak, bátorságért, hogy kívülállókat hívogassanak, a gyülekezetekért, hogy a frissen megtértek számára otthont nyújtsanak, az újonnan megtértekért, hogy Isten Igéjében megerősödjenek, a ProChrist munkatársaiért a központi rendezvényeken és a technikai állomásokon, a ProChrist anyagi és technikai szükségleteiért, hogy az országunkban tartózkodó külföldieket is elérje az evangélizáció, hogy az Úr adjon vágyakozást népünkben a megváltás, a Krisztus után.

AΩ

Missziót végezhet egy gyülekezet, egyház, vagy missziós szervezet egyedül is. Az Aliansz célja és lételeme mégis az, hogy összefogja ezeket a szolgálatokat. Teszi ezt azért, mert Urunk az egységért imádkozott, méghozzá követőinek egy olyan egységéért, melyet látva a világ valóban elhiheti azt, hogy Jézust az Atya küldte. Ezért hát a Magyarországon legelső, felekezetek és missziók összefogását segítő szervezet munkájára, Isten bőséges áldását kívánom a 2009-es évre is!

Pataky Albert

Szerda, január 7.

Hít által – a lehetetlen lehetségessé válik Zsid 11,11–12 (Ján 20,24–29)

Mi történik akkor, ha Isten egyszer csak hozzánk lép és „hihetetlen” módon akar megajándékozni bennünket? Az ígénkben említett történetben Sára aligha örömeiben nevetett, inkább afelett való meglepetésében, keserűségében és hitetlenségében, hogy hogyan lehetne ő kilencven évesen még édesanya? Ezzel világossá válik, hogy hitünk nagy példaképei sem voltak a hitnek robotjai, akik egyszerűen működésbe léptek, ha Isten megszólította őket. Isten megengedte nekik, hogy kérdéseiket, kétségeiket, vonakodásukat kifejezzék, amikor „lehetetlen” ígéretével szembesültek. A kezdeti kétségek után a lehetetlen mégis lehetségessé vált, egyszerűen azért, mert az Isten ezt mondta. Kiáll Igéje mellett és kételkedéseink sem akadályozzák meg abban, hogy jóakarátát megvalósítsa. De biztosan kedvesebb előtte, ha bízunk benne és imádságaink által munkatársaivá válunk.

Ha megtörténik, amit Isten ígért, akkor mindenki örül; de kezdetben sokszor „nevetünk”, mint Sára, vagy hitetlenkedünk, mint Tamás (Ján 20,24–29). Isten nyilvánvalóan türelmes velünk. Nem kell tehát szégyellnünk magunkat amiatt, hogy „nevettünk”. Nem kell úgy tennünk, mintha mindent kezdettől azonnal megértettünk és megcselekedtünk volna. Sárát az Úr nagyon is célzatosan emlékeztetett nevetésére (1Móz 18,15), nem azért, hogy megszegyenítse, hanem hogy kezdeti hitetlenségéből eljusson a hit örömteli bizonyosságára. Hasonlóan történt ez Tamás esetében is, aki a kezdeti kételyek után eljutott az „én Uram és én Istenem” hitvallására.

Imatémánk: Imádkozzunk a kritikus helyzetekért!

„Emberi lehetőségeink kimerültek, semmit sem tehetünk” – mondta a sátor-evangélizáció vezetője, miután a hivatal elutasította a programra vonatkozó kérvényt.

De mennyit érnek emberi lehetőségeink? Isten nem volna Isten, ha nem lenne meg minden lehetősége arra, hogy látszólag kilátástalan helyzetben is segítségünkre legyen.

Imádkozzunk:

Hálaadással

Isten múltbeli cselekedeteiért, amely országunkban végbe ment, Isten Országának történetéért, ahogyan az ebben a világban megmutatkozott, minden jóért, amiben részünk lehet országunkban, a messiáshívó zsidókért és bizonyágtételükért, Jézus gyülekezetének bizonyágtételéért a szekularizált világban, az Izraelt támogató keresztyén kezdeményezésekért.

Könyörögjünk

a világ katasztrófasújtotta területeiért, Izraelért és a Közel-Keletért, az ott élő népek megbékéléséért, hogy izraeliek és palesztinok egyaránt meghallják az evangélium üzenetét, az erőszakot elkövetőkért és terroristákért, hogy belátásra jussanak és Jézus Krisztusban békességet találjanak, a politikai élet felelőseiért, hogy az emberek javát keressék saját, önző hatalomvágyukat félretéve, saját kormányunkért.

AΩ

Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.

3Jn 1,4

Csütörtök, január 8.

Hít által – amikor korlátainkba ütközünk Zsid. 11,17–19 (Zsid 11,35–40)

Ábrahám sokszor megtapasztalta Isten áldását, aki magához vonta a hitnek sokféle előjogával, ajándékával. Bennünket is így vonz magához az Isten; hiszen a hit megerősít, bátorságot ad, tájékozódni segít, megoltalmaz, csodákat élünk át általa és falakon tudunk átugrani.

És most hirtelen elsötétül az Isten arca. Milyen Isten az, aki szövetségésétől, Ábrahámtól egyetlen fiának feláldozását kívánja? Hogyan válhatna Izsák nagy néppé, ha meghal? Elfeledkezett Isten az Ő ígéreteiről? Rosszul ismerte Ábrahám az Istent? Becsapott bennünket vagy félrevezetett? Ez a kérdés a hívő emberek szívében is felmerülhet, amikor életük hirtelen krízishelyzetbe kerül: egy szeretett ember halála, betegség, munkanélküliség, anyagi kilátástalanság stb. Amikor leginkább szükségünk lenne Istenre, idegenné és kiismerhetetlenné válik. Nemcsak a krízishelyzet ütköztet bennünket korlátainkkal, hanem Isten maga is ezt teszi. De nem próbál meg minket erőnkön felül. Ezekben a nehéz helyzetekben tanuljuk meg, hogy Benne a látszólag kilátástalan helyzetekben is megbízhatunk, és hihetünk az Ő határtalan lehetőségeiben.

Ábrahám ezzel a hitével tanít bennünket előre nézni a Krisztus keresztáldozatára. Isten nem kívánja tőlünk az emberáldozatot. Ellenkezőleg: feláldozza Fiát, hogy nekünk életünk legyen. Ami számunkra „ingyen” van, annak árát Isten maga fizette meg. Ezáltal élhetünk! És ezért nem kellett Izsáknak, az ígért fiának sem meghalnia.

Imatémánk: Imádkozunk a hitük miatt üldözött keresztyénekért! „Megdöbbenő, amit a szudáni keresztyénekről olvastam. Hogyan lehetséges ez?” – kérdezte egy férfi a gyülekezet missziói csoportjában.

Jó tudnunk, hogy Isten Szudánban is jelen van. És ezért imádkozhatunk és bízhatunk, hogy közel van testvéreinkhez szorongattatásaikban, hogy segítse őket.

Imádkozzunk:

Hálaadással

hogy az evangélium azokban az országokban is terjed, ahol tiltva van, vagy akadályozzák, azokért a hívő testvéreinkért, akik az üldöztetés dacára is kitartanak és helyállnak.

Könyörögjünk

hogy megoltalmaztassanak mindazok, akiket hitük miatt üldöznek, elűznek, fogságba hurcolnak, megkínóznak, megölnék, az iszlám, buddhista, ateista országokban élő keresztyénekért, a vallásszabadságért tett erőfeszítésekért a különböző országokban, azokért, akik a keresztyéneket üldözik: hogy találkozhassanak a Krisztus szeretetével, a vallásszabadságot tiltó országok kormányaiért, felelős személyiségeiért, hogy a szabad országokban élő keresztyének felelősséget érezzenek üldözött testvéreikért, fellépjenek érdekükben és imádkozzanak értük, hogy a mártírok vére az ébredés és a megújulás magvetése legyen, a messiáshívó zsidók és a keresztyén palesztinok megoltalmaztatásáért.

AΩ

A keresztyén egység elfogadása és munkálása nem szent hobbi, hóbort, partizánakció, hanem Jézus Krisztus szándéka és akarata. Ennek a szorogató, összegyűjtő isteni szeretetnek igyekszünk engedelmeskedni, örömmel.

Szeverényi János

Péntek, január 9.

Hit által – adjuk tovább az áldást Zsid 11,20–23 (Zsolt 78,1–8)

A jövőre irányuló bizakodás és hit sokak számára elveszett hazánkban is. Ezt mutatja az ijesztően csökkenő születések száma. Sokfelől hallani: „Ebben a kaotikus időben, bizonytalan kilátásokkal, nem lehet gyerekeket elindítani az életre.”

A keresztyének között is sokan panaszkodnak „az egyre romló helyzet” miatt. Nem vesszük észre, hogy ezzel a mentalitással elsötétítjük gyermekeink számára a jövő kilátásait? Nem a bizonytalan idők miatt veszítettük el a jövő nemzedékére vonatkozó bizakodásunkat, hanem mert az Isten Országának távlatai tűntek el szemünk elől. A borúlátó jövőkép tulajdonképpen oka, hogy az Isten valóságát veszítettük el, habár keresztyéneknek mondjuk magunkat.

A jövő soha nem ígért biztos és fényes kilátásokat hitbeli elődeink számára sem. Gondoljunk Jákóbra, Józsefre, Mózes szüleire, vagy később Luther Mártonra, Zwinglire. Még ma is szívesen énekeljük Paul Gerhardt énekeit, amelyek a harmincéves háború idején, a pestistől és éhínségtől elgyötört országban íródtak. Ezek az emberek hitük bátorságával és cselekvőkészségükkel hatottak a körülöttük élő emberek sokaságára még jóval saját koruk után is.

Hitbeli elődeinknek nem voltak illúzióik koruk társadalmának „fejlődése” tekintetében. A nagy összeomlások közepette is tudták, többről van szó, mint a látható dolgok. A halálon túl érő reménységük volt. Ez bizakodással töltötte el őket, és ennek erejével cselekedtek. Ez a reménység tehát nem arra indította őket, hogy kimeneküljenek a világból és a túlvilággal vigasztalják magukat.

Követni akarjuk elődeink hitét: az Isten gyermekeink számára is ugyanaz lesz. A hanyatló pesszimizmus kultúrájával szemben az áldás kultúráját akarjuk fenntartani. Bizakodó hittel akarunk imádkozni gyermekeinkért és a következő nemzedékekért, Istenre bízni jövőjüket és bátorítani őket arra, hogy bízzanak Istenben.

Imatémánk: Imádkozunk gyermekeinkért és fiataljainkért, hitbeli értékeink továbbadásáért!

„Nagymama, mesélj nekem valamit!” – kéri az unoka, és nem tud betelni vele az esti elalvás előtti időben. Milyen nagyszerű lehetőség ez, hogy a gyermeknek Jézusról beszéljünk, elmondjuk a Biblia

történeteit vagy saját hitbeli élményeinket felelevenítsük előtte. Ne hagyjuk kihasználatlanul ezeket a lehetőségeket.

Imádkozzunk:

Hálaadással, hogy fiatalok megismerhetik az élő Jézus Krisztust,
a fiatalok és gyermekek között folyó evangéliumi szolgálatért.
Bűnvallással, hogy a fiatalok vágyait és szükségleteit sokszor nem vettük komolyan
és nem törekedtünk arra, hogy megértsük őket.
Könyörögjünk a kétségbeesett és reménytelen fiatalokért, hogy a Jézusban adott reménységet a mostani és az elkövetkező életre vonatkozóan hitelesen tudjuk számukra megjeleníteni,
a szükségben lévő fiatalokért, hogy emberhez méltó és értelmes életet éljenek,
a fiatalokért, akik szétszakadt családokban nőnek fel,
a gyermekeiket egyedül nevelő szülőkért, hogy segítséget és megértést találjanak a keresztyén gyülekezetekben,
a munkanélküli, kallódó fiatalokért,
a szenvedélybeteg fiatalokért,
hogy a házasság és a családi élet kívánatos legyen fiataljaink számára,
az idősekért, hogy élettapasztalataikkal segíteni tudjanak,
hogy a szülők, a nevelők és oktatók ne tehernek és nyűgnek érezzék a fiatalokat, hanem meglássák bennük a rájuk bízott értékeket.

AΩ

A 2009-es Aliansz Imahét anyagát a Német Evangéliumi Aliansz állította össze. Köszönjük Hecker Frigyes testvérnek a fordítást!

Szombat, január 10.

Hit által – következetes hűségben járunk- Zsid 11,24–28 (Róm 12,1–2)

Mózes Egyiptom hercegeként nevelkedett. Korának leghatalmasabb királyi udvarában kiemelkedő társadalmi rangot viselt. Mindenki tisztelettel, hódolattal vette körül. Gazdag volt, luxusban élhetett, kiváló neveltetésben részesült, kellemes társaság vette körül. Mindezeket a lehetőségeket Mózes elvetette magától – emberileg ésszerűtlen döntést hozva ezzel. Hiszen minden kívánsága teljesülhetett, de szíve üres maradt. Nagyon sokan vannak hasonló helyzetben manapság. Anyagi igényük megvalósulása közben szívük egyre hangosabban kiált: „Ez lenne valóban minden? Kell valaminek lennie, ami több ennél!”

Mózes mindeddig még nem találkozott az Élővel; ez negyven évvel később történt az égő csipkebokornál. Mégis felismerte, hogy népe között, mely ebben az időben rabszolgaként élt és megaláztatott Egyiptomban, valamilyen erő él, amelyet az egyiptomiak nem ismernek. Felcserélte az egyiptomi luxust atyái és megvetett népe hitére. Ezzel magára vonta a fáraó haragját és mindent elveszített, ami a világ szemében becses. Ennek fejében viszont részesült abban az erőben, mely legyőzi a világot. Így nyerte meg azt, amit a társadalmi rang és a luxus nem tud megadni: otthon lehetett Istennél, elhívást kapott a szabadságra és erős gyökereket az örökkévalóságban.

Ne hagyjuk, hogy a világ felkínált lehetőségei csalétekké váljanak számunkra! Pénz, siker, karrier, elismertség semmit sem ér, ha lelkünk közben kárt vall. A látványos sikerekről való lemondás pillanatnyilag esztelennek tűnhet, de csekély ár ez annak ellenében, ha megnyerjük az Istennel való közösséget. Bizony nagy értéke van annak, amit az Újszövetség mint „alternatív” életstílust ajánl: „Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az ami jó, neki tetsző és tökéletes.”

Imatémánk: Imádkozzunk tájékozódási hiányaink megszűnéséért! „Most már végképp nem tudom, hogy mit válasszak!” – mondta a fiatal diáklány, látva azt a sokféle lehetőséget, amit az egyetemi kurzusok felkínáltak.

Isten világos útmutatást adott nekünk az Igében és segít abban, hogy megtaláljuk a helyes utat, ha Őt erre kérjük.

Imádkozzunk:

Hálaadással, mert Isten Igéje mindenre kielégítő tájékozódást ad, mert ma is segítséget és útmutatást találhatunk az Igében,
a kapott bátorságért, hogy hitünk szerint járhattunk el az ellenségeskedések közepette is.
Könyörögjünk, a bennünket körülvevő sokféle áramlat között a megkülönböztetés ajándékáért,
a körülöttünk élő emberekért, hogy Isten Igéjén keresztül tájékozódhassanak,
hogy mint Krisztushívő emberek meggyőző életstílust mutassunk fel embertársaink előtt,
hogy országunk és társadalmunk a keresztyén értékek és a krisztusi üzenet hatását érzékelhesse,
hogy a mindennapi élet kérdéseiben Krisztusnál keressük a tájékozódást és ezt adhassuk tovább,
hogy a keresztyének és a gyülekezetek a krisztusi értékek szerint éljenek és ezeket közvetítsék.

AΩ

*Teremts bennem irgalmas, tiszta szívet,
Mely bort és olajat tölt a sebekre,
A pislákló mécsesét ki nem oltja, s
A megrepedt nádat nem roppantja szét.*

*Adj nékem könyörületet Királyom,
Segíts a koldusban Téged látnom,
És Uram! A testvéremben is -
Hályogtól szabad szemekkel...*

- hit -

Vasárnap, január 11.

Hit által – bizakodunk a jövőben Zsid 11,30–31 (Zsid 12,1–3)

„A jövő Izrael Istenéé és az Ő népéé” – ez a felismerés Ráhábót egy radikális álláspont-változtatásra ösztökélte. Ráháb nem volt „szélkakas”; nem a bőrét akarta menteni. Felismerte, hogy az otthonát adó város, Jerikó megérett az ítéletre, életstílusa tele van bűnnel, az ideje lejárt.

Ráháb szakított régi életével. Izrael Istenéhez fordult és Isten népének tagjává vált. Jerikóban nem lehetett más csak parázna nő. Most Isten egy új identitással ajándékozta meg. A hit hősei között van a helye. Így lett Ráháb, a városszerte ismert prostituált Salmon tiszteletben álló felesége, Boáz édesanyja és ezzel Dávid és Jézus ősanyja.

Micsoda lehetőséget jelent ez nekünk, akik szintén egy ítéletre megért világban élünk, amelynek bűnei át- meg átjárják mindennapjainkat! Ráháb történetében megmutatja Isten, hogy még mindig fennáll a visszatérés és szabadulás lehetősége, még ha az ítélet már el is kezdődött. Isten nem akarja a bűnös ember halálát. Ő nem bosszúálló Isten; azt akarja, hogy megtérjünk hozzá és éljünk (Ez 18,31–32).

Sokan vannak, akik ezt az „istentelen világot” már egészen elveszítettnek tartják; mások az ember határtalan lehetőségében hisznek és a géntechnikával kezükbe ragadják a fejlődés menetét. Mind a két felfogás téves. Minden külső jel ellenére is fennáll ugyanis annak az igazsága, mint Ráháb idejében: a jövő Izrael Istenéé és az Ő népéé. Ráhábhoz hasonlóan mi is felvételt nyerhetünk Isten népe közé. Jézus Krisztus az Ő halálával minden ember és minden nép számára kinyitotta az ajtót. Segítségével megszakíthatjuk az igazságtalanság és a bűn láncolatát. Aki Jézusban hisz és rábizza magát, az részesedik Istennek és az Ő népének jövőjében. Ezért: „tekintsünk fel Jézusra, hitünk elkezdőjére és bevezetőjére” (Zsid 12,2).

Imatémánk: Imádkozzunk környezetünkért és a globalizáció következményeiért!

„Lassan már valóban torkig vagyok ezzel! Mi lesz a vége, ha a világ ezen az úton halad tovább?” – mondta egy asszony, miután megnézett egy katasztrófafilmet a televízióban.

Istennek terve van velünk és ezzel a világgal. Ő határozza meg annak célját és végét.

Imádkozzunk:

Hálaadással

a teremtés csodájáért és azokért az értékekért, amelyeket Isten elhelyezett ebben a világban, azért a nagyszerű jövőért, ami nekünk a Jézus ígéreteiben megadatott, minden kezdeményezésért, amely a teremtett világ megóvásáért történik.

Könyörögjünk

a teremtés adta értékek megóvásáért, a gazdasági élet felelőseiért, hogy a környezetet érintő döntéseiket Isten előtti felelősségben hozzák meg, bátor politikai döntésekért, amelyek megszüntetik a világméretű éhínséget, felelősségteljes környezetvédelmi kutatásokért.

ΑΩ

EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG

A Magyar Evangéliumi Szövetség időszakosan megjelenő hírlevele

Az Aliansz elnöksége: D. Szabó Dániel, Szuhánszky T. Gábor, Szeverényi János, Dr Mészáros Kálmán, Pataky Albert, Durst László, Dr. Hecker Frigyes, Dr. Kovács Géza

*Felelős kiadó: Szuhánszky T. Gábor az Aliansz főtitkára
Szerkesztette: Horváth István az Aliansz titkára*

Kérdéseit, hozzászólásait, és a tagsággal kapcsolatos érdeklődését az Aliansz irodájának elérhetőségein várjuk:

1091 Budapest, Kálvin tér 7. II. Emelet

telefon: 06/1/217-37-75

Fax: 06/1/217-37-75

e-mail: aliansz@enternet.hu

az Aliansz munkáját támogatni az OTP: 11706016-20464132 sz. számláján egész évben – így az Imahét kapcsán is - lehet, kérésre csekket küldünk